

- c. Supplerende betaling ved meget dyre kurser.
- d. Der indføres ikke generel betaling på de kompetencegivende arbejdsmarkedsuddannelser.

De nærmere regler vedrørende pkt. a-c drøftes med Uddannelsesrådet.

I forbindelse med ovennævnte gebyrer præciseres, at ledige fortsat efter gældende regler kan deltage i disse kurser uden betaling.

7. Hjemsendelse

- a. L 18's bestemmelser vedrørende hjemsendelse og kontingentnedsættelse udgår. Dagpengegen fastholdes på 6 dage, og hjemmelen til at afkræve statistiske oplysninger til brug ved udarbejdelsen af arbejdsløshedsstatistikken ajourføres.
- b. Antallet af *arbejdsgiverbetalte ledighedsdage* udvides med 1 dag pr. 1/7-93.
- c. For at *lette arbejdsgiverne* i forbindelse med det lovfæstede udløb af den eksisterende overgangsordning pr. 1. juli 1991 videreføres overgangsordningen med et loft på arbejdsgivernes betaling af dagpengegodtgørelse, således at der maksimalt skal betales 8 gange i perioden 1. juli 1991-30. juni 1992.

Forligspartierne er enige om at søge etableret en forsikrings- eller fondsordning med ikrafttræden 1. juli 1992, hvor staten indskyder 30 mio. kr. i 1992 og 60 mio. kr. pr. år i 1993 og 1994.

Kan forsikrings- eller fondsordningen af tekniske eller andre årsager ikke gennemføres, forlænges overgangsordningen med yderligere 8 gange fra 1. juli 1992 til 30. juni 1993. Pr. 1. juli 1993 udvides overgangsordningen i givet fald til også at omfatte 2. ledighedsdag. Der indføres et fælles loft for 1. og 2. ledighedsdag.

Det fælles loft indebærer, at arbejdsgiverne maksimalt skal betale 8 dagpengegodtgørelser i perioden 1. juli-31. december 1993 og 16 dagpengegodtgørelser i 1994. Herefter ophører overgangsordningen.

Arbejdsministeriet gennemfører en undersøgelse af virkninger af den nuværende overgangsordning.

- d. *Beskæftigelseskravet* i forbindelse med arbejdsgivernes dagpengegodtgørelse for første ledighedsdag udvides fra 1 uge inden for

de sidste 4 uger hos samme arbejdsgiver til 2 uger pr. 1. juli 1991.

- e. Det fremgår af arbejdsløshedsforsikringslovens § 84, stk. 1, at den arbejdsløshedsforsikrede lønmodtager har et *retskrav* på dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren ved 1. ledighedsdag.

For at forbedre lønmodtagernes *retssikkerhed* i forbindelse med udbetaling af dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren indføres en adgang til at indbringe tvivlsspørgsmål for en administrativ myndighed under Arbejdsministeriet. Der indføres samtidig et gebyr på 100 kr. for behandling af sådanne sager, som efterfølgende betales af den part, der ikke får medhold.

Der skabes lovhjæmmel til at idømme bødestraf for arbejdsgivere, der ikke opfylder deres forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse.

Den gældende bestemmelse i arbejdsløshedsforsikringslovens § 84, stk. 6, der forudsætter, at parterne skal være enige om en fagretlig behandling, erstattes med følgende bestemmelse: »Hvis ansættelsesforholdet er reguleret ved kollektiv overenskomst, afgøres uoverensstemmelser om dagpengegodtgørelse ad fagretlig vej, jf. § 22 i lov nr. 317 af 13. juni 1973 om Arbejdsretten.«

- f. Arbejdsløshedsforsikringslovens § 91 ændres, således at det sikres, at lønmodtagerne modtager de fornødne lønoplysninger om arbejdstimer, udbetalt løn m.v. til brug for arbejdsløsheds-kassernes dagpengeberegning. Ved afskedigelse og hjemsendelse skal oplyses, om og hvor meget der er udbetalt i arbejdsgivergodtgørelse, og hvis det ikke er tilfældet, skal grunden hertil anføres.

Arbejdsgiverne pålægges fra 1. januar 1992 at give lønmodtagerne disse oplysninger på en skriftlig erklæring, f.eks. på den sidste lønseddel.

De nærmere regler fastsættes af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med Landsarbejdsnævnet.

- g. Medlemmer, der ikke opfylder beskæftigelseskravet, har ret til dagpenge fra a-kassen, hvis de i øvrigt opfylder betingelsen herfor.
- h. Ved afskedigelser, hjemsendelser, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende, hvor ledigheden er på over 4 timer, betaler